

opusdei.org

Predica Nunțiului Apostolic în România, în Catedrala Sf. Iosif din București 2021

Omilia pronunțată de Exelența
Sa, Miguel Maury, Nunțiul
Apostolic în România și
Republica Moldova, cu ocazia
sărbătorii Sfântului Josemaría
Escrivá de Balaguer, în
Catedrala Sfântului Iosif din
București. 26 iunie 2021

29.06.2021

Iubiți frați și surori,

1.- Mă bucur mult că am ocazia să prezidez această Euharistie astăzi când se comemorează „dies natalis” a Sfântului Josemaría Escrivá de Balaguer, fondatorul Prelaturii Opus Dei, și care, printr-o coincidență fericită, cade în aceeași zi în care acum patruzeci și unu de ani primeam în Madrid inestimabilul dar al preoției ministeriale. E, deci, lesne de înțeles că port în suflet profunde sentimente de recunoștință.

Sfântul Josemaría este un sfânt universal; aparține întregii Biserici Catolice. A fi sfânt înseamnă a parcurge drumul vieții cu scopul de a ajunge la perfecțiunea evanghelică, printr-o identificare deplină cu Isus Cristos. Desigur, itinerarul acesta nu este chiar atât de simplu căci, nu lipsesc moleșelile, lăncezeala, neglijența și căderile, dar este important să reînnoim dorința de a-L

sluji pe Dumnezeu în viața de zi cu zi, străduindu-ne să corespundem harului care ne este dat din abundență în fiecare zi. Pe de altă parte, și Sfântul Grigorie cel Mare scria că, în timp ce, citez, „*este specific îngerilor să nu cadă niciodată, și demonilor să nu se ridice niciodată, specific omului lui Dumnezeu este să se ridice din ce în ce mai puternic după fiecare cădere*” (Cf. *Homeliae quadraginta în Evangelia*, homilia 6) am încheiat citatul. Acesta a fost idealul Sfântului Josemaría. Ținta pe care El și-a dorit ca toată lumea să o atingă nu este un miraj, ci o cale care poate fi parcursă de toți; acesta este și răspunsul la provocările din timpul nostru, de aceea îi plăcea să spună: „*Crizele mondiale sunt crize ale sfinților*” (Cf. *Prietenii lui Dumnezeu*, nr. 4).

2.- Sfântul Josemaría repeta deseori că, încă de la creație, Domnul l-a chemat pe om să sfințească Edenul

prin muncă, iar **prima lectură** confirmă acest lucru. Trăim, locuim și ne bucurăm de grădina lumii, pe care, totuși, trebuie să o „*cultivăm și să o îngrijim*” (Gn. 2,15) prin munca zilnică, care nu este nici pe departe o pedeapsă divină ci, mai degrabă instrumentul privilegiat întru cultivarea virtuților, răspândirea Împărăției și transformarea lumii.

Dat fiind faptul că întreaga viață a lui Isus este împlinirea răscumpărării noastre, înțelegem cum munca tainică, trăită în atelierul din Nazaret, a constituit un element important în vederea realizării mântuirii noastre. Câți creștini, în tăcere și în ascuns, lucrează, trudesesc pentru a răscumpăra lumea. Fiecare mic sacrificiu, fiecare ofrandă a propriei slujiri adusă Domnului cu o inimă dreaptă, fiecare apostolat desfășurat pentru creșterea Împărăției este atât de plăcut în ochii lui Dumnezeu încât devine un Cer

nou, un Paradis autentic, care combate și luptă împotriva păcatului. Prin urmare, să ne simțim cu toții implicați în acest angajament, aș îndrăzni să spun chiar, privilegiat: Dumnezeu îi cheamă pe toți să colaboreze cu El. Da, iubiți frați, toți! În fiecare zi, în domeniile noastre profesionale și apostolice, suntem invitați să realizăm „Opus Dei”, așa cum a înțeles-o perfect Sfântul Josemaría: având un suflet preoțesc și o mentalitate profund laică.

3. A **doua lectură** ne dezvăluie modalitatea concretă prin care se realizează răspândirea Împărăției. Aceasta este lucrarea Duhului Sfânt care insuflă în inimile credincioșilor bucuria de a se simți și de a fi copii ai lui Dumnezeu. Sfântul Apostol Paul ne spune că *„toți cei care sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fiii lui Dumnezeu”* (Rom 8:14). A ne simți cu adevărat copiii lui Dumnezeu ne face să gustăm din plin

bucuria paternității lui Dumnezeu, dragostea lui pentru noi; de aceea, nu trebuie să ne fie frică să strigăm *Abbà Tată*, ori de câte ori simțim nevoia, cultivând, în același timp, viața interioară, care este "sarea" existenței creștine.

Viața interioară constă în a-l întâlni pe Domnul în mod frecvent, mergând să-l vizităm în Tabernacolele Bisericilor, precum și în săracii de pe străzi, recunoscând și vestind că suntem fii ai Tatălui Ceresc, frați ai lui Isus, răscumpărați cu prețul sângelui său, „*oameni de casă ai lui Dumnezeu*” (Efeseni 2, 19). În planul de viață pe care Sfântul Josemaría l-a încredințat alor săi, exista o realitate care trebuia amintită mereu: filiația divină. Această amintire încălzește inima, îl întărește pe discipol, eliberează de orice sclavie, îndeamnă la a lupta împotriva păcatului și ne face Biserică.

4. Acest lucru este confirmat de minunatul **fragment evanghelic** ce tocmai a fost ascultat. Asemenea lui Simon Petru, obosit și descurajat, experiența noastră umană ne îndeamnă adesea să afirmăm: „*Învățătorule, toată noaptea ne-am chinuit, dar nu am prins nimic*”. Totuși, după cum amintește Papa Francisc: „*Când ne punem cu generozitate în slujba sa, El face cu noi lucruri mărețe*” (Cf. Papa Francisc - Angelus din 10 februarie 2019).

Într-adevăr, Domnul se așteaptă ca noi să îndrăznim mai mult, să navigăm pe valurile umanității însetate de Dumnezeu, și care are nevoie de milostivire, fără nicio ezitare, fără calculele noastre umane și avantaje personale. Deci, plini de curaj, trebuie să spunem, asemenea apostolului Petru: „*la cuvântul tău, voi arunca năvoadele*”. Această disponibilitate autentică și hotărâtă o așteaptă Domnul de la noi; asemenea

apostolului, dacă ascultăm de porunca lui Dumnezeu, rezultatul va fi mare, uimitor.

5. Acum, la sfârșit, aș dori să amintesc două aspecte caracteristice sfințeniei care, potrivit Sfântului Josemaría, trebuie să se evidențieze în apostolatul nostru: bucuria și o bună doză de umor. Este ceea ce ne cere și Sfântul Părinte Papa Francisc, afirmând: „*Sfântul este capabil să trăiască cu bucurie și cu simțul umorului, fără a pierde din vedere realismul. Îi luminează pe alții cu un spirit pozitiv și plin în speranță*” (*Gaudete et Exultate*, nr. 122), deoarece „*Indispoziția nu este un semn de sfințenie: îndepărtează indignarea din inima ta!*” (*Gaudete et Exultate*, nr. 126).

Este urarea pe care vi-o adresez vouă și mie însumi: să aspirăm la această frumoasă sfințenie! Fie ca mărturia luminoasă a Sfântului Josemaría să

ne fie de ajutor și spre încurajare.
Așa să fie!

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/
predica-nuntiului-apostolic-in-romania-
miguel-maur/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/predica-nuntiului-apostolic-in-romania-miguel-maur/) (10.08.2025)